

ποιούμεθα, εἶνε ἡ ἐπαύριον τῆς τελευταίας τοῦ λήξαντος ἡμέρας, καθ' ἣν τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξεταστικῶν ἀγώνων ἐποιήσαμεθα, μεστὴν τὴν καρδίαν ἐνθουσιώδους χαρᾶς ἔχοντες ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ καρποφορίᾳ τῶν πόνων ἡμῶν ἐν τῷ καλλιφύτῳ τούτῳ τῆς μουσοφιλοῦς Παλλάδος περιβόλῳ. — Αἱ δίμηνοι διακοπὴς ἦσαν ἡ ἀνάπαυλα τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ ἀφετηρία πρὸς τὸ μέλλον. — Παρῆλθον αἰσίως, καὶ ἡ στιγμή αὕτη, καθ' ἣν ὀφείλω ἵνα εἴπω βραχέα τινα ὡς ἐπωδὴν, οὕτως εἰπεῖν, τῶν προκείμενων ἡμῖν ἐνιαυσίων ἀγώνων, ἡ στιγμή αὕτη μοὶ ἀναμνηστικῶς εὐθὺς τὴν ὁμοίαν ἐκείνην κατ' ἀντίστροφον λόγον στιγμήν ἐν ἣ τὰς τελευταίας λέξεις πρὸς τὰς ἀγαπητάς ἡμῶν μαθητὰς ἀναχωρούσας εἰς τὰς πατρικὰς αὐτῶν ἐστίας ἀπέτεινα.

Οἱ λόγοι μου λοιπὸν σήμερον εἰσὶ συνέχεια τῶν λόγων ἐκείνων. Εἰσὶ πρὸ πάντων ἔκφρασις εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεὸν διότι, κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν τότε εὐχὴν μου, ἅπαντες συντόμεθα ἐνταυθοῖ ὑπὸ τὴν ἱερὰν στέγην τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τοῦ Πάρθενωνος, ὑγιείας πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς εὐεξίας μετὰ τοῖς, κάτοχοι νέας ζωῆς καὶ ἀνδρείας, ὅπως νέων αὐθιγὰς σπουδάστων ἐργασιῶν, ἐπιλαβώμεθα ἐν τῷ πρὸ ἡμῶν ἡνεωγμένῳ σταδίῳ τῆς ἀσκήσεως τῶν πνευμάτων, ἐν τῷ φωτεινῷ χώρῳ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς μορφώσεως τῶν καρδιῶν ἐν τῷ καίλινῳ κήπῳ τῆς ἀρετῆς. — Ναί, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀρετὴ, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ἀγαθὸν διὰ τοῦ καλοῦ εὐκόσμως περιβεβλημένα εἰσὶν οἱ δὲ πολικοὶ, ὡς εἰπεῖν, ἀστέρες πρὸς οὐδ' ἡμεῖς οἱ τὴν νέαν διαπαιδαγωγοῦντες γενεάν. ὀφείλομεν τὴν ζωὴν αὐτῆς ἅπασαν πνευματικὴν τε καὶ ὕλικήν, ἵνα κατευθύνωμεν, καλῶς χρώμενοι ἐν χερσὶν ἡμῶν δεδομένῳ θαυμασίῳ τῆς Παιδείας καὶ Παιδαγωγίας ὀργάνῳ, καὶ τὸ μέλλον τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ ἔθνους ἅμα τῆς ἀνθρωπότητος, χάριεν καὶ εὐδαιμον παρασκευάζοντες.

Ἄλλως ποιοῦντες ἀφιστάμεθα τοῦ σκοποῦ, ἀδικοῦμεν τὴν οἰκογένειαν, θανατοῦμεν τὸ ἔθνος· καταστρέφομεν τὸν ἀνθρώπου τὸ ἔξοχον τοῦτο ἀριστοτέχνημα τῆς δημιουργοῦ σοφίας, τὴν θαυμαστὴν ἐνσάρκωσιν τῆς καλλίστης τοῦ Θεοῦ ιδέας. — ἢ